

Skógarvörðurinn á Norðurlandi:

S T A R F S S K Y R S L A F Y R I R A R I Ð 1 9 3 7.

Einar G. E. Sæmundsen.

Starfsskýrsla skógarvarðarins á Norðurlandi fyrir árið 1987.

S k ó g a r h ö g g:

Alls var höggið á árimu:

Eldiviður	seldur bútaður	219	hestb.
Eldiviður	seldur óbútaður í skógi	181	"
Reykingaviður		97	"
Kaminuviður		35	"
Efniv. til Ak. og. R. vik.		30	"
Staurar til sölu og í girðingar		15	"
Eldviður á Vöglum,		75	"
Viður til kolagerðar		465	"
<u>Samtals</u>		<u>1117</u>	<u>hestb.</u>

Framan af sumri var grisjað sunnan Skökkulágar, og allt suður undir Klettlæk, meðfram vegimum. Svæði þetta var með öllu ógrisjað áður. Seinna var grisjað upp frá Skógarseli, þar mun hafa verið höggið lítilsháttar áður (fyrir mörgum arum). Einnig var höggið ofan við Kumblaflöt, og smavegis meðfram efri-braut. Þa var og höggið í kringum Blómsturvelli og niður með Merkjagróf. Í sambandi við skógarhöggið var á miðju sumri tekin til notkunar vélsög til bútunar á viðnum sem seldur var bútaður í sveitina og til Akureyrar. Var sögin drifin af viðarkolabifreið, sem notuð var í skóginum allt sumarið við vegerð og flutninga, á við og fleiru. Óhætt er að fullyrða að sögin hafi reynst mjög vel.

Kolagerð:

Gert var til kola mest allt sumarið. Var lagt í ofninn um þrjátíu sinnum og fengust úr honum í allt rúml. 5 tonn.

Sent suður til S. R.	2.640 kg.
Selt nyrðra	67 -
Notað á viðarkolabifr.	2.500 -
<u>Samtals</u>	<u>5.207 kg.</u>

G r æ ð i r e i t u r:

Sáð var 750 gr. af skógarfurufrei (Pinus silvestris) frá Målselv í Noregi (100 m. y. haf) og birkifrei frá Bæjarstaðaskógi, hvortveggja kom prýðilega upp. Einnig var sáð reynifrei frá Múlakoti. Þa var dreifplantað st. af reynivið.

V e g a g e r ð:

Bilfær vegur var gerður frá suðurbrún Skökkulágar og að Bjarkarlundi, var þessi kafli mölborinn, svo og hluti af veginum norðan við Skökkulág. Einnig borið ofan í veginn, þar sem hann liggur í slakkanum fyrir norðan efra hliðið, einnig kafli af efri brautinni inn undir Merkjagróf.

Þá var vegihum heim að Vöglum breytt fyrir ofan græðireitinn, þannig að brattasta brekkan var tekin af, og vegurinn sveigður í suður en síðan beygt aftur upp á gamla veginn á hæðinni, um leið var breytt brautinni heim í gegn um túnið, var beygjan fyrir neðan fjárhúsin tekin af og vegurinn lagður beint heim. Allur þessi nýji vegur var mölborinn.

Einnig voru allir aðrir vegir um skógin lagfærðir og borið ofan í þá eftir því sem þurfa þótti.

G i r ð i n g a r:

Sett var upp ný girðing að sunnan og allt heim undir þe að austan ca. 2100 m. á lengd. Var gamla gaddavírsgirðingin tekin ölli niður, en sett virnet í staðinn með tveim gaddavírsstrepjum í yfirinnur gömlu girðinguðu). Hægt var að nota flest alla strengingarstaurana gömlu, einnig steinsteypta staura, en þá varð að taka upp og færa til aðflesta. Aðalstaurarnir eru galv. járnstaurar. Milli þeirra eru svo birkistaurar og birkirenglur. Milli stauranna mun vera að meðaltali um 4 m.

Sett var á sumrinu upp girðing á Hriflu í Ljósavatnshreppi um fyrirhugaðaan sáðreit. Lengd hennar var um 500 m. Gerð girðingarinnar er hin sama og á Vöglum (Gaddavír úr gömlu girðinguðu á Vöglum og birkistaurar úr Vaglaskógi).

B y g g i n g a r:

Byggður var skúr á flötinni neðan við græðireitinn. Gólfþlötur 3 x 7 m. Er ætlað að geyma í honum viðarkol og áhöld, kemur hann mjög í góðar þarfir, því áður var ekkert skýli til niður í skógi.

S i m i:

Simi var lagður heim í Vagli, síðari hluta sumars.

Einar G. E. Sæmundsen.